

ת"ד 4944/07/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד סעיד

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

28 מאי 2023

ת"ד 4944-07-17 מדינת ישראל נ' סעיד

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
בעניין: 1 מדינת ישראל
באמצעות עו"ד תומר יצחקי

המאשימה

נגד

1 מוחמד סעיד באמצעות עו"ד פואד דאוד
מטעם הסנגוריה הציבורית

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם שלפני הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, וללא ביטוח, נהיגה בקלות ראש, חבלה של ממש, והתנהגות הגורמת נזק.
2. כעולה מכתב האישום, ביום 7.7.16, סמוך לשעה 11:20, נהג הנאשם ברכב פרטי, תוצרת "וולוו", מ.ר. 1485817, אל תוך מכוון השטיפה, במתחם תחנת דלק דור אלון בשפרעם, ללא שהוכשר לנהיגה מעולם וללא תעודת ביטוח תקפה. אותה עת במכוון השטיפה, לפני הרכב, עמדה מונית, תוצרת "פולקסווגן", מ.ר. 000000 (להלן - המונית), ומאחוריה, צמוד לחלקה האחורי, עמד הולך רגל בשם מ"ו, יליד 1994 (להלן - הולך הרגל), שעסק בתיקון מערכת החשמל שלה.
3. כעולה מכתב האישום, נהג הנאשם בקלות ראש, ועל אף שאינו מורשה לנהיגה, הסיע את הרכב קדימה, במהירות, איבד את השליטה בו, והתנגש בחלקה האחורי של המונית, תוך שפגע חבלה של ממש בהולך הרגל, שעמד בין הרכב למונית. כתוצאה מחבלתו נקטעה רגלו הימנית של הולך הרגל במקום, ונגרם לו שבר מרוסק של הטיביה ובפיבולה הקריבנית, והוא הועבר לחדר ניתוח. ביום 21.8 עבר ניתוח קטיעה מעל ברך ימין, ואושפז בבית חולים רמב"ם עד יום 17.8.16. כלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו.
4. המאשימה עותרת למאסר, שלא יפחת מ-15 שנים, פסילה לצמיתות, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, התחייבות וקנס. אשר לרכיב הפיצוי, ציינה המאשימה כי הוא מותרת העניין לשיקול דעת בית המשפט, בצינה כי בהתחשב בחבלה, קטיעת רגלו של הולך הרגל, כל פיצוי שהוא לא יהא משמעותי למשפחת הנפגע, וכי הנפגע יכול לקבל פיצוי גם בהליכים אחרים. לשיטת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בתאונה בה נגרמו חבלות קשות, והנאשם נהג ללא רישיון נהיגה, נע בין 12-20 חודשי מאסר, ופסילה שנעה מ-10 שנים ועד פסילה לצמיתות. נטען כי קיימים שני מתחמי ענישה: בתאונה עם נסיבות מחמירות, כגון, נהיגה ללא רישיון נהיגה - מאסר שנע בין מספר חודשים לשנתיים, ופסילה שבין 3 שנים לפסילה לצמיתות, לצד מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס.

בנהיגה ללא רישיון נהיגה, בנסיבות מחמירות - מאסר שנע בין 6-24 חודשים ופסילה שבין 60-18 חודשים.

לטענת המאשימה, רף הרשלנות בתאונה גבוה, הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה בקלות ראש, נוכח נסיעתו המהירה בארוע, שגרמה לתוצאותיה הקשות של התאונה, קטיעת רגלו של הולך הרגל מעל הברך. בית המשפט הופנה לתיעוד הרפואי שהוגש במסגרת ההליך (ת/25). ב"כ המאשימה ציין כי כעולה משיחה שערך, טרם הדיון, עם הנפגע ועם אחיו, מצבו של הנפגע לא השתנה, הוא מצוי עדיין בטיפולים רפואיים, ואינו עובד. בית המשפט הופנה לעדותו של אביו של הנפגע, בדיון, שציין כי חייו של בנו, שהיה אז בן 21, נהרסו, וכן לעדות הנפגע, ממנה עלה כי עבר 7 ניתוחים, אושפז בבית חולים לוינשטיין ובבית חולים רמב"ם, עבר טיפולים פסיכיאטריים, ועד היום נוטל תרופות פסיכיאטריות.

עוד טענה המאשימה כי תסקיר המבחן שלילי, וכעולה ממנו הנאשם אינו מקבל אחריות למעשיו, אינו מגלה מוטיבציה לשיתוף פעולה, ולא גובשה בעניינו המלצה.

הודגש כי הנאשם אינו מורשה לנהיגה וצבר לחובתו עבירה קודמת של מהירות, מכח חזקת בעלות על הרכב. צוין כי בפסיקה אליה הפנתה המאשימה, שם הושתו עונשי מאסר, דובר בתאונות בהן נגרמו חבלות חמורות, כשהנאשמים שם נהגו עם רישיון נהיגה כדין, כך שמקרה זה חמור יותר.

עוד נטען שיש לזקוף לחובתו של הנאשם את בזבוז זמנו של בית המשפט משך 6 שנים.

הסנגור עותר, מנגד, להסתפק בפסילה, שלא תעלה על 15 חודשים, ענישה צופה פני עתיד, התחייבות וקנס. לטענתו, המקרים אליהם הפנתה המאשימה שונים ממקרה זה, אם באופי החבלה, שהיא חמורה יותר, או בשעור הנחבלים, שמספרם גבוה יותר, או בשעור אחוזי הנכות שנקבעו, שהוא גבוה יותר, ואין להקיש מהם על מקרה זה. כן נטען כי ככל שהמאשימה מבקשת לטעון כי הנפגע אינו עובד ומצוי בטיפול כלשהו, היה עליה לזמנו לעדות, וכל עוד לא פעלה כאמור, טענותיה לא הוכחו.

לשיטת הסנגור, כעולה מאבחון שנערך לנאשם, בשנת 2013 (טנ/1), הנאשם מתפקד ברמת פיגור קל, אינו יכול לדאוג לענייניו, אינו יכול להביע דעה בעניין אפוטרופוס ובקרוב יזדקק למינוי אפוטרופוס חוקי. הסנגור הפנה לאבחון נוסף שנערך לנאשם, משנת 2020 (טנ/2), בו צוין, בין היתר, כי תפקודו גבולי, וכן צירף מסמך, לדבריו, בדבר אפוטרופוסות של האם משנת 2014, בשפה הערבית (טנ/3).

לטענת הסנגור, בהתאם לסעיף 40ט(א)(6) לחוק העונשין, ליכולת הנאשם להבין את אשר הוא עושה, או את הפסול שבמעשהו, או את משמעות מעשהו בשל גילו, יש משקל משמעותי בקביעת מתחם העונש, וכי בעניינו של נאשם זה, נוכח המסמכים שצירף, יש לבחון את רמת הרשלנות באירוע מנקודת מבט של נאשם שסובל מבעיות קוגניטיביות, וכי יכולתו הלקויה, כמתואר במסמכים, היא שהובילה לביצוע העבירות. כן טען הסנגור כי נוכח מצבו הבריאותי של הנאשם, הוא אינו מתאים לנשיאת מאסר, אף לא בעבודות שירות.

הוטעם כי הנאשם נעדר כל עבר פלילי וכי אין לזקוף לחובתו את המשכות ההליכים בתיק. צוין כי העבירה היא מיום 7.7.16, וחלפו מאז ועד היום כ-7 שנים, כשבמועד ביצוע העבירה היה הנאשם בן 20.5 וכיום הוא בן 27.5. נטען כי כתב האישום הוגש בשיהוי, ומלבד שנתיים בהן ניהל הנאשם תיק הוכחות, חלפו עוד כחמש שנים.

אמו של הנאשם, גב' אמירה סעיד, טענה לעונש וציינה כי בנה אינו יודע לקרוא ולהסתדר בעצמו, וכי היא מדרבנת אותו להתלבש ולאכול, ומדובר בבן שהוא "ילד טוב. לא עושה בעיות".

קעולה מפרוטוקול הדיון, במהלך הדיון בו טענו הצדדים לעונש, ציין ב"כ המאשימה לפרוטוקול כי הנאשם קיללו קללה נמרצת. כך גם נרשם בפרוטוקול כי הנאשם צעק באולם.

5. בנהיגה שגרמה לתאונת דרכים, בה נגרמו חבלות של ממש, יש משום פגיעה בביטחון הציבור ובשלומו. על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות, עמד בית המשפט ברע"פ **2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:**

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

במקרה שלפני הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה, נוכח רף הרשלנות הגבוה באירוע ותוצאת התאונה, קטיעת רגלו של הולך הרגל.

מדיניות הענישה

6. המאשימה הפנתה למקרים בהם בתאונות דרכים, בהן נגרמו חבלות קשות, הושתו עונשי מאסר בפועל, שאורכם נקבע, בין היתר, בהתאם לרף הרשלנות ולחומרת החבלה.

7. ברעפ **458/15 אמנון מחבוש נ' מדינת ישראל (22.1.15)**, אליו הפנתה המאשימה, המבקש נהג ברשלנות, סטה לשול הימני והתנגש ברכב פרטי שנהגו נחבל חבלה שהצריכה את קטיעת כף רגלו, נקבע מתחם ענישה שנע ממאסר בעבודות שירות, לשנת מאסר, מאחורי סורג ובריה, ופסילה שבין 3-8 שנים, והושתו 8 חודשי מאסר בפועל, ופסילה בת 3 שנים, לצד רכיבים נוספים. בערעור, נוכח עברו הנקי יחסית, הופחת עונשו ל-4 חודשי מאסר. בר"ע נדחתה נוכח רף רשלנות גבוה וחבלות בלתי הפיכות לנפגע.

8. ברע"פ **3616/13 רמו רז נ' מדינת ישראל (4.6.13)**, אליו הפנתה המאשימה, המבקש, כבן 18, בעת ביצוע העבירה, פגע בשני הולכי רגל צעירים, שחצו במעבר חצייה, לאחד מהם נגרמה פגיעת ראש חמורה, ונקבעו לו 75% נכות, עברו התעבורתי מכביד יחסית לוותק הנהיגה, שנת המאסר שהושתה בבית משפט קמא הומרה ל-8 חודשים בבית המשפט המחוזי, ויתר רכיבי הענישה, בהם פסילה בת 5 שנים, נותרו על כנם. בר"ע נדחתה.

9. ברע"פ **5193/16 אלכסנדר פריבין נ' מדינת ישראל (29.9.16)**, אליו הפנתה המאשימה, המבקש, שנהג במשאית קדימה, ופגע עם חזית רכבו בהולכת רגל, וכתוצאה מהתאונה נקטעו שתי גפיה התחתונות, נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, פסילה בת 6 שנים, ורכיבים נוספים. ערעור ובר"ע נדחו.

10. ברע"פ **1583-14 יאיר שמיר נ' מדינת ישראל (11.3.14)**, אליו הפנתה המאשימה, בתאונה שגרמה לחבלת ראש קשה לנוסע ברכב המעורב, וחווות דעת פסיכיאטרית קבעה שהפוגע כשיר לעמוד לדיון, ושהעבירה לא

הייתה קשורה במישרין למצבו הנפשי, אומץ עונש של 8 חודשי מאסר, פסילה ל-7 שנים, ומאסר על תנאי.

11. **ברעפ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל (24.6.12)**, שם, נהג אוטובוס שחצה צומת באור אדום פגע ברכב בו נסעו אם ובתה בת ה-4, וכתוצאה מהפגיעה נגרמו להן חבלות קשות, והבת מתהלכת בצורה לא יציבה, סובלת מבעיות בדיבור, וזקוקה להשגחת מבוגר, עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ופסילה לשנתיים, הומר בערעור למאסר בפועל, בן 3 חודשים, ופסילה ל-40 חודשים, לצד רכיבים נוספים.

12. קיימים מקרים בהם, בתאונות דרכים, שגרמו לחבלות קשות, הושתו עונשי מאסר בעבודות שירות, או שלא הושת מאסר כלל, תוך התחשבות ברף הרשלנות בתאונה, עברו התעבורתי של הנאשם, ונסיבותיו האישיות.

13. **ברע"פ 8588/16 רז משה נ' מדינת ישראל (8.11.16)**, המבקש, קטין, בעת ביצוע העבירות, שנסע במהירות מופרזת, סטה לנתיב הנגדי והתנגש באופנוע, ורוכבת האופנוע נזקקה לאשפוז ולניתוח, נדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה בת 3 שנים, לצד רכיבים נוספים. בר"ע נדחתה.

14. **בעפ"ת (ת"א) 24519-02-15 אליהו מוטולה נ' מדינת ישראל (12.3.15)** - רוכב אופנוע נפצע קשה, רגלו נכרתה מעל הברך, ונגרמו לו שברים נוספים, 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, שהוטלו על המערער, בוטלו בערעור, בהתחשב ברף הרשלנות שלא היה גבוה, החרטה שהביע, עברו הדל יחסית, והעובדה שאין בליבו של הנפגע עליו. נותרו על כנם פסילה בת 11 חודשים, ורכיבים נוספים.

15. ההגנה הפנתה למקרים בהם בחבלות קשות, שנגרמו בעקבות תאונה, לא הושתו כלל עונשי מאסר. עיינתי בפסקי הדין, אולם אין בהם כדי להקיש על המקרה שלפני שהוא חמור יותר. במקרים שהוזכרו הובאו בחשבון, לקולא, שיקולים, כגון, אשם תורם, עבר תעבורתי מקל, רמת רשלנות שאינה ברף הגבוה, נטילת אחריות על ידי הנאשם, או תסקיר מבחן שהמליץ על שיקום, שאינם בנמצא במקרה שלפני.

16. כך, **בעפ"ת (חיפה) 46288-12-19 בן פורת נ' מדינת ישראל (20.01.20)**, שם, כתוצאה מהתאונה נחבל רוכב אופנוע חבלה של ממש שגרמה לקטיעת ידו, נשקלו עברה התעבורתי המקל של הנאשמת, לצד אשמו התורם של רוכב האופנוע, ונגזרו **11 חודשי פסילה בפועל, נוסף לפסילה מנהלית בת חודשיים, מאסר מותנה, פסילה מותנית ופיצוי לנהג האופנוע בסך 10,000 שח**. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה.

17. **ברע"פ 3972-19 צביה קנטור גוז נ' מדינת ישראל (17.6.19)**, שם, ברף רשלנות גבוה, כשלהולכת הרגל ובנה הקטין נגרמו חבלות קשות, בהתחשב בעבר תעבורתי תקין, בצער שהביעה המערערת על האירוע, ובמחדל לפיו לא הועמד לדין נהג הרכב המעורב שנכנס לצומת במהירות מופרזת, נגזרו בערעור 32 חודשי פסילה, לצד 250 שעות של"צ, ורכיבים נוספים. צוין כי בהתחשב בנסיבות האישיות שפורטו בתסקיר אין להשית כלל מאסר.

18. **בת"ד (תעבורה מרכז) 8821-06-15 מדינת ישראל נ' דניאל פליס (08.11.2017)**, שם, כתוצאה מהתאונה נקטעה כף רגלו של הרוכב ונגרם לו שבר בצלע, כשרף הרשלנות שנקבע בינוני, העבר התעבורתי אינו מכביד, התסקיר המליץ על של"צ, וצוינה קבלת אחריות לתאונה, הוטלו מאסר מותנה, פסילה לשנתיים, בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית, פסילה מותנית, קנס וצו של"צ של 300 שעות.

בערעור הועמדה הפסילה על 11 חודשים, תוך שנשקלו, בין היתר, אשמו התורם של הרוכב, ועברו התעבורתי הלא

מכביד של המערער.

19. בפ"ל (חדרה) 475-05-19 מדינת ישראל נ' נתנאל צח (6.7.21), שם, כתוצאה מהתאונה נקטעה ידה של הולכת הרגל שחצתה מעבר חציה, מעל המרפק, ונקבע רף רשלנות בינוני, ברף התחתון, נשקלו עברו הלא מכביד של הנאשם, כנהג מקצועי, תסקירי מבחן חיוביים, חלוף הזמן מאז התאונה, ונטילת האחריות, ונגזרו צו מבחן לשנה וחצי, פסילה לשנתיים, בניכוי חודשיים פסילה מנהלית, מאסר מותנה, פסילה מותנית, צו של"צ, בהיקף 300 שעות, ופיצוי לנפגעת בסך 10,000 ₪.

20. בענייננו, לנאשם מיוחסות עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, וללא ביטוח, נהיגה בקלות ראש, חבלה של ממש, והתנהגות הגורמת נזק.

בהכרעת הדין קבעתי כי הנאשם, בהיותו בלתי כשיר לנהיגה, וחסר מיומנות בסיסית בנהיגה, נהג לעבר רחבת מתקן שטיפת הרכבים, ועל אף שדבר לא חסם את שדה ראייתו לפנים, לא האט את מהירותו, כפי שהיה מצופה ממנו בתנאי הדרך, לא בלם את רכבו, נוכח המונית שעמדה בקצה המתקן, ונהג ב"פול גז" ובמהירות, שאינה תואמת את תנאי הדרך. כתוצאה מכך התנגש במונית ובנפגע ששהה מאחוריה, וגרם לקטיעת רגלו.

רשלנותו של הנאשם בנסיבות המקרה מצויה ברף הגבוה.

21. אשר לחבלה שנגרמה להולך הרגל - כתוצאה מהתאונה נקטעה רגלו של הולך הרגל, שהיה אז בן 21, והוא עבר ניתוח קטיעה מעל הברך (ת/25). הולך הרגל נותר עם פגיעה קשה שתלווה אותו כל חייו.

במסגרת שמיעת הראיות בתיק העידו, ביום 23.5.23, הולך הרגל שנפגע, מר מ"ו, ואביו, מר ב"ו.

הנפגע תיאר את הרגעים הטרגיים בהם מצא עצמו מיד לאחר התאונה, מוטל על רחבת מתקן השטיפה, שותת דם, כשהבחין ברגלו הקטועה לצדו (עמ' 49 לפרו', ש' 23-24). בעדותו ציין כי לאחר התאונה עבר 6 ניתוחים מתחת לברך, ונאלץ לעבור ניתוח נוסף, שביעי במספר, של קטיעה מעל הברך (עמ' 50, ש' 1, ש' 25-26). עוד מסר כי מאז התאונה ועד שנת 2021 טופל בבית החולים רמב"ם ובבית לוינסטיין, עבר טיפול פסיכיאטרי, וכיום נוטל משככי כאבים ותרופות פסיכיאטריות, וציין כי הוא עדיין מצוי בשיקום של המל"ל ולא שב לעבוד (שם, ש' 27-30, עמ' 51 לפרו', ' 1).

האב ציין כי בנו נפגע בהיותו בן 21 בלבד, וכי לאחר התאונה מצבו היה אנוש, הוא אושפז כשלושה חודשים בבית החולים רמב"ם, ומשם הועבר לשיקום בבית החולים לוינסטיין, כשהוריו מלווים אותו מדי יום. האב ציין כי חייו של בנו השתנו מאז התאונה באופן בלתי הפיך. בלשונו: "איבדו לו את החיים... אין לו חיים בכלל... בקושי חי..." (עמ' 38 לפרו', ש' 10-14). כן ציין כי בנו אינו עובד (עמ' 38 לפרו', ש' 20) ובמצבו הוא נטול כוחות ללמוד (שם, ש' 22).

22. בהינתן חומרת העבירות, רף הרשלנות הגבוה בתאונה, מידת הפגיעה הגבוהה בערכים המוגנים, החבלה הקשה שנגרמה לנאשם והותירה אותו, בהיותו בן 21 בלבד, עם נכות לכל חייו, אני סבורה שמתחם הענישה נע ממאסר של מספר חודשים, שיכול ויהא בעבודות שירות, עד למאסר מאחורי סורג ובריה, למספר חודשים, לצד פסילה בפועל שבין כשנה למספר שנים, מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס ופיצוי לנפגע.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה -

23. מגליון הרשעותיו של הנאשם עולה כי הנאשם אינו אוחז ברישיון נהיגה, ועם זאת צבר לחובתו עבירה של נהיגה במהירות מופרזת, משנת 2016.

24. אשר לטענות הסנגור לעניין מצבו הבריאותי של הנאשם והמסמכים אליהם הפנה -

במסגרת בחינת כשירותו של הנאשם לעמוד לדין, הוגשה בהליך חוות דעתה של ועדת האבחון של משרד הרווחה והשירותים החברתיים, מיום 26.11.20, שקבעה כי **הנאשם מתפקד ברמה שאינה מוגבלת שכלית התפתחותית**. בחוות הדעת צוין כי הועדה התרשמה שהנאשם משתף פעולה באופן שמשרת את טובתו בהליך, לשאלות מורכבות שקשורות לעבירה ידע להשיב, ולשאלות פשוטות השיב "לא יודע" וניכר היה שאינו משתף פעולה, וכי יש בכך כדי להעיד על הבנה יחסית למשמעות העבירה, על ניסיון להנמכת יכולותיו ועל קיומו של פוטנציאל גבוה יותר.

כך, מחוות דעתה של ד"ר ענת רטנר, הפסיכיאטרית המחוזית, מיום 13.3.22, שאף אליה הופנה הנאשם לבחינת כשירותו לעמוד לדין, עלה כי לא ניתן היה לבצע לנאשם בדיקה, לצורך מתן חוות דעת, בהעדר שיתוף פעולה מצדו. עוד צוין כי המידע שהתקבל ממשפחתו על העדר כל תפקוד, אינו תואם מידע מהמעקבים הרפואיים, מהם עולה שהנאשם פעיל משנמסר. צוין שהנאשם אינו מבצע הנחיות רפואיות פשוטות שהתבקש לבצע, בניגוד להתנהלותו בבדיקות המיון ובוועדת האבחון, ובניגוד להתנהלותו מול משפחתו, וניכר שהתנהגותו מוגזמת ומגמתית ונובעת מההליך המשפטי.

בהינתן חוות דעת וועדת האבחון, ממנה עלה כי הנאשם מתפקד ברמה שאינה מוגבלת שכלית התפתחותית, וחוות דעתה של הפסיכיאטרית המחוזית שתמכה בכך שהתנהגותו של הנאשם מגמתית ונובעת מההליך המשפטי, עולה כי הנאשם הבין את אשר עשה.

בנסיבות אלה לא מצאתי מקום לטענת הסנגור כי הנאשם לא הבין את אשר הוא עושה, או את הפסול במעשיו, וכי יכולתו הלקויה החלישה את כושר שיפוטו והובילה אותו לביצוע המעשה. יצוין כי חוות הדעת במסגרת ההליך ניתנו לאחר חוות הדעת אליהם הפנה הסנגור.

אשר לטענת ב"כ הנאשם כי נוכח מצבו הבריאותי אין מקום לרכיב מאסר, כאמור, כפי שעולה מחוות הדעת שהוגשה בתיק, הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין. יצוין בהקשר זה כי השב"ס ערוך להתמודד עם הקשיים השונים שכרוכים במאסר.

25. אשר לטענת הסנגור כי לא ניתן להתעלם מהבעייתיות של מסירת המפתחות על ידי נהג הרכב לנאשם - בהכרעת הדין דחיתי את טענת ההגנה בדבר אכיפה בררנית כלפי הנאשם, נוכח ההחלטה שלא להגיש כתב אישום נגד הבעלים של רכב הוולוו, בעבירה של הרשאה לאחר, שאינו מורשה לנהיגה, לנהוג ברכב, בציני כי עבירה זו לא הוכחה מעבר לספק סביר.

26. מתסקיר המבחן, מיום 13.3.23, עלה כי בראיון שנערך עמו, הנאשם לא שיתף פעולה, וכאשר נשאל שאלות פשוטות ענה באופן שגוי, לא קיבל אחריות על העבירות, ציין כי לא נהג ברכב ולא פגע באיש. נוכח התנהלותו התרשם קצין המבחן כי הנאשם אינו מגלה מוטיבציה לשיתוף פעולה עם שירות המבחן וצוין כי אין באפשרות שירות המבחן לערוך אבחון בעניינו ולגבש המלצה מתאימה.

27. כפי שעולה מתסקיר המבחן, הנאשם לא הביע עד היום חרטה על המקרה, לא נטל אחריות למעשיו, ולא גילה כל מוטיבציה לשיתוף פעולה עם שירות המבחן.

כך, במהלך הדיון בו טענו הצדדים לעונש, נרשם בפרוטוקול שהנאשם הרים את קולו באולם, וב"כ המאשימה ציין לפרוטוקול כי הנאשם קיללו קללה נמרצת.

כך, הגם שהנאשם הופנה על ידי מותב זה לבחינת כשירותו לעמוד לדין, במסגרת ההליך, מחוות דעת וועדת האבחון עלה שהנאשם בחר לשותף פעולה באופן שמשרת את טובתו בהליך המשפטי, וצוין ניסיונו להנמיך את יכולותיו, וקיומו של פוטנציאל גבוה יותר. כך, גם כאשר הופנה לקבלת חוות דעת נוספת בעניין כשירותו לעמוד לדין, מטעם הפסיכיאטרית המחוזית, לא ניתן היה לבצעה בשל העדר שיתוף פעולה מצד הנאשם, וצוין בחוות הדעת כי ניכר שהתנהגותו מוגזמת ומגמתית ונובעת מההליך המשפטי.

אף בהכרעת הדין קבעתי כי התרשמתי מתשובותיו של הנאשם, שהנאשם הבין את ההליך שמתנהל נגדו ומסר תשובות שיהא בהן כדי להרחיקו מהאישומים שמיוחסים לו. כך גם קבעתי כי הנאשם מסר גרסה כבושה, שאינה מהימנה, ושעמדה בסתירה להודעותיו, ולגרסתם של עדים אחרים בתיק.

בנסיבות האמורות מצאתי לזקוף לחובת הנאשם את העדר נטילת האחריות על מעשיו - הגם שעלתה מהתנהלותו הבנה יחסית למשמעות העבירה, ונקבע כי הנאשם מתפקד ברמה שאינה מוגבלת שכלית התפתחותית - ואת העדר שיתוף הפעולה מצדו עם שירות המבחן.

28. עם זאת, לצד אלה, מצאתי להתחשב בחלופי הזמן ממועד התאונה ועד היום, פרק זמן של כמעט כשבע שנים, וכן בגילו הצעיר של הנאשם במועד האירוע.

29. בשים לב למכלול הנסיבות שלפני, רף הרשלנות הגבוה שמיוחס לנאשם בתאונה, כשבנסיבות האירוע נהג הנאשם בקלות ראש, ללא שהוכשר לנהיגה מעולם, חומרת החבלה שנגרמה לנפגע, צעיר בן 21, שרגלו נקטעה מעל הברך, והפציעה תלווה אותו כל חייו, העדר חרטה ונטילת אחריות על המעשים מצד הנאשם, לצד התנהלותו בהליך והעדר שיתוף הפעולה מצדו עם שירות המבחן, כשמנגד אתחשב בפרק הזמן הארוך שחלף מאז התאונה ועד היום, אני סבורה שהעונש ההולם את המקרה שלפני, כולל רכיב של מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריה, בן 4 חודשים.

30. לצד המאסר, תושת על הנאשם פסילה בת 7 שנים, שתרחיקו מהכביש לתקופה ארוכה, ותשגר מסר ברור עבורו ועבור נהגים נוספים, באשר לחומרת העבירות, ולענישה המחמירה והמרתיעה במקרה של תאונת דרכים, שגרמה לחבלה קשה שתלווה את הנפגע כל חייו.

לצד רכיבי המאסר והפסילה, תושת על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, בדמות מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, והתחייבות. כן יושתו קנס, ופיצוי כספי לנפגע, בסך 10,000 ₪.

31. **על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:**

1. אני דנה את הנאשם ל-4 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית המעצר קישון ביום 11.6.23, עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 9787377 - 08, 9787336 - 08.

לשם הבטחת התייצבותו לריצוי עונשו יחתום הנאשם על ערבות ע"ס 10,000 ₪, וכן יפקיד בתוך שלושה ימים ערבות צד ג' על סכום דומה. כמו כן ניתן כנגד הנאשם צו עיכוב יציאה מהארץ. אם לא ימלא הנאשם את התנאים שלעיל, יעצר ויתחיל בריצוי עונשו באופן מיידי.

2. אני דנה את הנאשם ל-10 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, או של נהיגה בזמן פסילה, או עבירה של גרימת תאונת דרכים שבצידה חבלות של ממש, לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 שנים.
מניין הפסילה יחל מתום מאסרו. אין צורך בהפקדה.

4. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים, וזאת על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע, או עבירה המנויה בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

5. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.
הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90.

ניתן לשלם את הקנס באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il, (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט), או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000, או במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

6. חתימה על התחייבות כספית בסך 2,500 ₪, להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה, או עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה בזמן פסילה, למשך שנתיים מהיום.

7. פיצוי לנפגע בסך 10,000 ₪.

הנאשם יפקיד במזכירות בית המשפט את סכום הפיצוי בסך 10,000 ₪ במזומן, לטובת הנפגע, עד יום 2.7.23.

המאשימה תעביר היום למזכירות ביהמ"ש טופס פרטי הנפגע, לצורך ביצוע ההפקדה.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, ח' סיוון תשפ"ג, 28 מאי 2023, במעמד הצדדים.